

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010387
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4316010387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej v trestnej veci obžalovaného C. L., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného C. L. a okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice, proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 4T/54/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19.06.2019 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému C. L., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E. C. - O., A.

u k l a d á

podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h/ Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný C. L. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 137 ods. 5 Tr. zák. a prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného dňa roku 2011 do 21.02.2014 v priestoroch rodinného domu v obci E. C. - O., A., v tom čase maloletú K. K., nar. XX.XX.XXXX, dcéru jeho manželky S. L., s ktorou žil v spoločnej domácnosti rukou hladkal po stehnách z vnútornej a vonkajšej strany, v rozkroku aj napriek tomu, že sa maloletej K. K. toto správanie nepáčilo a bolo jej to nepríjemné, neskôr sa jeho konanie stupňovalo tým spôsobom, že od presne nezisteného dňa maloletej povedal, aby sa obliekla do pyžama a išla si k nemu ľahnúť do spálne, kde ju začal rukou hladkať po zadku, chytať na intímnych miestach, aj ona ho musela chytať na intímnych miestach, a neskôr jej povedal, aby si dala dole pyžamové nohavice, hladkal ju medzi nohami v oblasti pošvy a kázal, jej aby aj ona jeho hladkala na intímnych miestach, a takto sa navzájom sexuálne uspokojovali, povedal, aby ho chytala za pohlavný úd a pohlavne ho uspokojovala a v neskoršom období chcel, aby si dala pohlavný úd do úst a orálne ho uspokojovala, v presne nezistených dňoch v mesiaci február 2014 sa s poškodenou K. K. pokúsil vykonať súlož takým spôsobom, že sa pokúsil zasunúť svoj pohlavný úd do jej pošvy, ale nakoľko ju to bolelo, čo mu povedala a odsúvala ho, nedošlo k súložu, pričom vyššie uvedené praktiky vykonával s maloletou najmä v čase, keď matka nebola doma a najmä počas nočných pracovných zmien matky

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., zistiť prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej nepriblížiť sa k poškodenej K. T. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiať sa v blízkosti obydlija poškodenej a povinnosti spočívajúcej v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, pričom tieto vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne s tým, že dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu, pričom mal za to, že zo spáchania trestnej činnosti ho usvedčovala najmä poškodená, ktorá ako jediný priamy svedok od podania trestného oznámenia, na základe ktorého bolo vznesené obvinenie, ako aj na hlavnom pojednávaní, vypovedala v podstatných veciach zhodne, popísala priebeh, obdobie, čas, miesto a pri akej príležitosti ju mal obžalovaný sexuálne zneužívať, resp. akým spôsobom ona obžalovaného sexuálne uspokojovala. Súd I. stupňa sa podrobne vysporiadal aj so skutočnosťou, prečo konanie obžalovaného neoznámila hneď nazačiatku a to tak, že nesprávnosť svojho konania si v dôsledku veku a sociálnej nezrelosti zrejme spočiatku ani neuvedomovala. Súd I. stupňa správne poukázal na závery znaleckého posudku a vyjadrenie znalca Mgr. Karola Zabáka, ktorý výpoveď poškodenej považoval za vierohodnú tak vo všeobecnej ako aj špecifickej rovine, pričom jej výpoveď nebola naučená a považoval za nepravdepodobné, že by si to dokázala vymyslieť. Vo výpovedi poškodenej uvedený znalec nezistil fabulácie alebo konfabulácie. Súd I. stupňa ďalej poukázal na listinné dôkazy, na základe ktorých bola preukázaná komunikácia obžalovaného s poškodenou prostredníctvom mobilného telefónu ako aj fotografie predložené splnomocneným zástupcom poškodenej. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd I. stupňa veľmi precízne zaoberal vznesenými námietkami obžalovaného.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote odvolacím napadli obžalovaný ako aj prokurátor.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje v neprospech obžalovaného čo do výroku o uloženom treste. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu prihliadol nielen na okolnosti činu ale aj na následok, pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, pričom uviedol, že keďže od skutku uplynuli štyri roky, obžalovaný viedol riadny život, nedopúšťal sa žiadnej trestnej činnosti, neboli u neho zistené žiadne psychické poruchy ani deviácie a nie je hrozba, že by sa dopustil podobného konania dospel k záveru, že v prípade obžalovaného sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. S týmto názorom sa nestotožnil, pretože v rámci trestného konania bolo preukázané, že obžalovaný sexuálne zneužil poškodenú, ktorá v čase spáchania skutku bola ešte maloletá. Toto jeho konanie bolo o to závažnejším, že bol manželom matky poškodenej a teda jej nevlastným otcom, ktorý mal určitú zodpovednosť za riadnu výchovu poškodenej a mal zabezpečovať podmienky pre jej všestranný, priaznivý, duševný a morálny vývoj. Závažnosť jeho konania bola zvýšená aj z toho hľadiska, že jeho protiprávne konanie voči maloletej bolo opakované, dlhodobé a dalo by sa povedať pravidelné v čase od roku 2011 do 21.02.2014 a že sa postupne stupňovalo od dotykov na intímnych miestach, cez sexuálne uspokojovanie rukou a orálne až pokus súložu. Následne poukázal na článok 3, článok 19 Dohovoru o právach dieťaťa ako aj na to, že

Slovenská republika ako signatár Dohovoru o právach dieťaťa prevzala do svojho právneho poriadku záväzky na zabezpečenie práv a ochrany detí. Jedným z prejavov tejto povinnosti je aj zakotvenie trestnosti vykonávania sexuálnych aktivít s osobou maloletou. Opakovane poukázal na to, že konanie obžalovaného bolo dlhodobé, opakované a pravidelné, pričom zanechalo na psychike poškodenej následky vyžadujúce intervencie psychológa. Vzhľadom na okolnosti skutku, jeho následky ako aj s prihliadnutím na určitú povinnosť obžalovaného ako manžela matky poškodenej podieľať sa na výchove poškodenej, podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Okolnosti týkajúce sa pomerov obžalovaného, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti boli zohľadnené súdom I. stupňa pri pričítaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Závery o neexistencii psychickej poruchy alebo deviácie u obžalovaného nemôžu byť podkladom na mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný bol plne zodpovedný za svoje konanie, jeho konanie nebolo ovplyvnené ani motivované žiadnou poruchou, ktorú by nevedel ovládať a preto ako plne spôsobilá osoba bol zodpovedný za svoje konanie.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a s poukazom na § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol odvolaciemu súdu zmeniť výrok o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do minimálneho stupňa stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátenia veci súdu I. stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V prvom rade považoval za potrebné poukázať na výsluch poškodenej, najmä z hľadiska časových intervalov. Poškodená začala vypovedať o sexuálnej interakcii obžalovaného voči nej, výlučne po tom ako sa medzi ňou a jej matkou zhoršili vzájomné vzťahy, resp. po tom ako sa ohradila jej matka a obžalovaný voči jej správaniu a prospechu na strednej škole. Za podstatné považoval to, že poškodená sa mohla zdôveriť tretím osobám aj skôr a to vrátane svojho biologického otca, s ktorým bola v pravidelnom kontakte a nie až po tom ako ju matka a obžalovaný začali karhať za jej správanie a to cigarety, alkohol, klamanie a prospech. Podľa jeho názoru v danej veci absentovalo vykonanie znaleckého skúmania poškodenej z hľadiska psychológie, odvetvia sexuológie. Za kľúčové hodnotenie považoval výsluch matky poškodenej, ktorá bližšie opísala problémy v správaní poškodenej ako bolo fajčenie a zlý prospech. Rovnako opísala aj vzťah poškodenej k obžalovanému a vyjadrila sa k obsahu komunikácie medzi nimi, pričom uviedla, že išlo o bežnú komunikáciu medzi nimi, pričom niektoré sms správy mala písať ona. Poškodená opakovane zavádzala a nehovorila pravdu svojim kamarátom ohľadne sexuálnej orientácie, jej zdravotného stavu a podobne. Rovnako nehovorila pravdu svojim rodičom a ani obžalovanému vo vzťahu k požívaniu tabakových výrobkov a alkoholických nápojov. Rovnaký selektívny prístup ako pri výsluchu osôb súd I. stupňa zvolil aj pri hodnotení dôkazov tzv. fotografií. Súd I. stupňa vyhodnotil niektoré fotografie tak, že sú mileneckého charakteru medzi obžalovaným a poškodenou. Na hlavnom pojednávaní však bol vykonaný ako dôkaz celý komplex fotografií, z ktorých je úplne zrejmé, že poškodená sa fotila sama. Preto súd I. stupňa pri hodnotení uvedených dôkazov mal pristupovať k fotografiám v celom rozsahu ich výpovednej hodnoty a to aj vo vzťahu k ostatným dôkazom. Súd I. stupňa vyhodnotil sms správy čo do obsahu medzi obžalovaným ako odosielateľom a poškodenou ako prijímateľom tak, že z ich obsahu je zrejmé, že ide o milostný vzťah. V prvom rade považoval za potrebné uviesť, že súd I. stupňa sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že hodnotil iba tzv. jednostrannú komunikáciu, teda komunikáciu, ktorú realizoval výlučne obžalovaný. Z uvedeného bolo zrejmé, že bolo možné len veľmi obmedzene hodnotiť komunikáciu, na ktorú druhá strana odpovedala za dispozíciou komunikácie len jednej strany. Poukázal na závery znaleckého posudku znalcov PhDr. Róberta Mátheo, PhD. a PhDr. Mgr. Kešického, z ktorých bolo zrejmé, že vylúčili akúkoľvek sexuálnu úchylku obžalovaného. Znalci konštatovali, že zo správania poškodenej zachytenom v jednotlivých dôkazoch je zrejmé, že udalosti s obžalovaným sa pravdepodobne nestali, nakoľko osoba, ktorá je obeťou takéhoto skutku sa nespráva sexuálne daným spôsobom. Považoval za potrebné vykonať znalecké skúmanie samotnej poškodenej v rozsahu ako ho absolvoval obžalovaný so zameraním na psychologicko-sexuologickú stránku osobnosti a možného prežitia sexuálnych udalostí.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal obžalovaný sám, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátenia veci súdu I. stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázal na skutočnosť, že poškodená mala navštevovať psychológa Mgr. Renátu Zabákovú (pričom poukázal na príbuzenský vzťah k Mgr. X., ktorý potvrdzoval vierohodnosť poškodenej), pričom sa mala zúčastniť

11 sedení. Na súde I. stupňa o tejto skutočnosti nebol žiadny dokument, pričom až na poslednom hlavnom pojednávaní sudkyňa spomenula, že poškodená mala navštevovať psychológa, pričom to bolo spomenuté len jednou vetou a nebolo zrejmé ako dlho, na čo sa liečila, a čo si liečila. Ďalším faktom zostalo to, že poškodená začala navštevovať psychologickú poradňu od januára 2015 v počte 11 sedení (posledné telefonicky), pričom ich dôvod mal súvisieť aj s údajným sexuálnym zneužívaním. Vyslovil otázku prečo poškodená začala navštevovať poradňu rok po trestnom oznámení a niekoľko rokov od údajného sexuálneho zneužívania. Súd I. stupňa vyhodnotil dôkazy na sociálnych sieťach ako nezákonné, pričom sa odvolával na právo na súkromie dotknutej osoby. Práve tieto dôkazy priamo poukazovali na komplikované a problémové správanie poškodenej s cieľom ozrejmiť jej motív konania v prípade oznámenia o údajnom sexuálnom zneužívaní. V tom čase mala poškodená viacero vzťahov s chlapcami aj s osobami rovnakého pohlavia, pričom vyjadrovala sa a komunikovala so svojím prostredím vulgárne. Práve on spolu s jej matkou sa snažili pôsobiť na poškodenú výchovne. Ďalej poukázal na fotografie, ktoré boli predložené zo strany biologického otca poškodenej, ktoré mal vyhotoviť spolu s poškodenou, pričom na fotografiách, ktoré fotil on nie je nikde odhalená a ani tieto fotky nepôsobia ako akty a to, že mala na sebe jeho košeľu neznamenal ešte, že s ňou spal. Ohľadom sms správ zo strany poškodenej obžalovaný uviedol, že ani jedna správa, ktorá bola odoslaná nemá sexuálny podtón a nebola myslená sexuálne. Sms správy boli odoslané práve v jednom období a to v období jarných prázdnin, kedy poškodená odišla na prázdniny k svojmu biologickému otcovi, no keď sa mala vrátiť pobyt si predlžovala a ani jemu ani svojej matke sa neozývala na telefonáty. V sms správach sú používané slová „lásenka, miláčik, milujem ťa“, no práve taká bola ich konverzácia doma a presne taký jazyk a vyjadrovanie používala aj matka poškodenej. Pri výpovedi svedka X., o ktorú sa súd vo svojom rozsudku opiera, je množstvo rozporov. V prípravnom konaní tento svedok tvrdil, že mal poškodenú znásilniť od 9 do 14 rokov, následne na súde I. stupňa si žiadne sexuálne praktiky, ktoré mal podľa jeho tvrdení vykonávať nepamätal s tým, že bez časového sledu uviedol, že ho mala poškodená orálne uspokojovať. Nezrovnalosti vo výpovedi videl obžalovaný aj u svedkyňi T., ktorá v prípravnom konaní uviedla, že poškodená sa jej mala zo všetkým zveriť, no vo výpovedi pred súdom I. stupňa si nič nepamätala a nevedela ani uviesť spôsobom akým jej to mala poškodená oznámiť. Poškodená podľa jeho názoru nejavila ani najmenšie známky sexuálneho zneužívania, avšak mala nekonečne mnoho príležitostí oznámiť toto údajné konanie komukoľvek z predvolaných. V prvom znaleckom posudku Zabáka je opäť uvedené, že obžalovaný sa k nej začal správať neprimerane, keď jej mama začala chodiť na nočné (čo bolo v apríli 2013 keď mala 15 rokov). Nezrovnalosti videl aj v posudku ohľadom jej vzťahu s jej bratom, kde uviedla, že s ním mala dobrý vzťah, pričom následne to poprela, čo malo byť dôvodom prečo sa s ním o tom nemala baviť. Náslene poukázal na jednotlivé rozpory vo výpovediach poškodenej, kde v jednej výpovedi uvádzala „myslím, že to bolo v roku 2009 keď som mala 11 , 12 rokov ma sem tam pohladkal po zadku....“, „s C. som takto spávala na jednej posteli už vtedy keď býval s nami v Nitre ...“, „mamina ale vedela aj o tom, že aj tu v C. spávam s C....“, „po tomto prvom raze čo som uviedla sa toto opakovalo každú mamininu nočnú....“, pričom celé toto tvrdenie poškodenej sa nezakladalo na pravde.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to požiadal.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec súdu I. stupňa vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí poukázal na písomné dôvody podaného odvolania a po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste a navrhol uložiť obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Splnomocnenec poškodenej na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť a vyhovieť odvolaniu prokurátora.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, proti ktorému mohli odvolatelia podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy

obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por..

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Súd I. stupňa v trestnej veci obžalovaného vykonal rozsiahle dokazovanie a to nielen výsluchom samotného obžalovaného, poškodenej ale celým radom svedkov, znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené, či už orgánmi činnými v trestnom konaní alebo samotným súdom I. stupňa. Je potrebné uviesť, že súd I. stupňa veľmi citlivo a v precíznej miere vykonával jednotlivé dôkazy, pričom odstraňoval prípadne vzniknuté rozpory v jednotlivých výpovediach a vysporiadať sa s námietkami vznesenými zo strany obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne hodnotí jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, pričom odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu I. stupňa tak, ako je uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto len poukazuje na závery súdu I. stupňa v trestnej veci obžalovaného bez toho, aby sám jednotlivé dôkazy opätovne hodnotil, pretože by išlo len o opakovanie záverov súdu I. stupňa.

Čo sa týka ukladaného trestu obžalovanému súdom I. stupňa, v jeho prípade súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. Poukázal na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a z výpisu z evidencie priestupkov zistil, že bol postihnutý za priestupok len 1 krát a to na úseku cestnej dopravy za porušenie pravidiel cestnej premávky kde mu bola uložená pokuta vo výške 10,- eur. Následne v prípade obžalovaného súd I. stupňa konštatoval existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a existenciu jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a obžalovanému tak uložil trest odňatia slobody za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. vo výmere 3 rokov s tým, že v jeho prípade považoval za postačujúce pôsobenie na obžalovaného trestom výchovným. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu I. stupňa ohľadom uloženého trestu nestotožnil a to s poukazom na charakter trestnej činnosti, dobu počas ktorej sa mal obžalovaný trestnej činnosti dopúšťať a vzhľadom na osobu poškodenej, ktorá v čase začiatku trestnej činnosti mala 13 rokov. Trestná sadzba pri zločine sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. je 7 až 12 rokov. Pokiaľ by bol obžalovaného ukladaný trest odňatia slobody hoci aj na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, takýto trest by bol neprimerane prísny. Z toho dôvodu sa aj odvolací súd stotožnil s názorom súdu I. stupňa ohľadom použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý nielen viedol riadny život pred spáchaním trestného činu, ale aj po ňom. Nedospel však k názoru, že v prípade obžalovaného je postačujúce na neho pôsobiť len trestom výchovným ale po zvážení všetkých skutočností dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je potrebné uloženie represívneho trestu, teda trestu nepodmienečného. Za primeraný považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov s tým, že keďže obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli v prospech obžalovaného a na základe ktorých by bolo možné vyhovieť jeho podanému odvolaniu, odvolanie obžalovaného ako nedôvodené zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.